

blot fra et Fleertals eller et Mindretals Side, end de to Forslag, som nu findes, og som gaae ud paa, at $\frac{1}{3}$ skal nedsættes til $\frac{1}{4}$, og at i nogle Tilfælde de 8 pCt., der fordres for Incassationen, skulle kunne nedsættes til 4 pCt. Den sidste Bestemmelse troer jeg falder noget ind under den Betragtning, som det ærede Medlem for Bornholm (København) gjorde gjældende, nemlig at den seer ud som en Begunstigelse af den locale Presse, og det Princip, hvorfra de Herrer ere gaaede ud i deres Endringsforslag her, staaer ikke i Harmoni med det, som ellers følges i hele Postloven, nemlig at, naar Postvæsenet tager Noget i sit Bærg og arbejder dermed, spørges der ikke, om det skal forsendes 2 eller 100 Mile; men Prisen bliver den samme for den korte og den lange Distance. Tænker man noget nærmere efter, vil man ogsaa finde, at det er en Illusion, naar man forestiller sig, at der paaføres Postvæsenet væsentlig mindre Arbejde derved, at en saadan Avis kun passerer et Poststed. I Virkeligheden bliver Arbejdet det samme, og navnlig bliver Centraladministrationens Arbejde ganske det samme med Kassicontrol, Revisionen af Regnskaber og hvad dertil hører. De Forslag, jeg har stillet, gaae ud paa to Ting. Det første, det principale, gaaer ud paa at bevare den nuværende Tilstand, som har bestaaet siden 1851, og under hvilken baade Pressen og Publicum have nydt en saadan Behandling af Postvæsenet, at alle Parter have haft god Grund til at være fornøiede dermed, og deriblandt ikke mindst selve Postvæsenet. Det forekommer mig, at der er noget Forkert ved, naar en Ting gaar godt, nyttigt og til Gavn for alle Parter, absolut at ville forandre den blot for at faae en Reform eller faae noget „Rationelt“. Det forekommer mig, at, naar det har viist sig, at det gaaer godt, sikkert og fordeelagtigt, som det er, saa gjør man fornuftigt i ogsaa at lade det blive ved, som det er. Smidlertid har den ærede Finansminister meent, at der var noget i den Grad Irrationelt i de nu gjældende Bestemmelser, at det var nødvendigt at komme bort derfra, og det er for at møde denne Tankegang, at jeg har stillet mit subsidiaire Forslag. Naar de Herrer tage dette Forslag for sig, maa jeg bede

dem erindre, at ved de enkelte Sætter, der staae nævnedes for Besørgelsen og Distributionen, 17, 12, 7, 4 pCt., skal der bestandig ske et Tillæg af 8 pCt. til Incassation, saaledes at det subsidiaire Endringsforslag ogsaa kunde udtrykkes saaledes simplere og kortere, at for alt det Arbejde, som Postvæsenet har med Aviser, baade med at modtage Bestilling paa dem, opkræve Betaling, distribuere dem og svare Betalingen til Udgiverne, skal der oppebæres for nogle 25 pCt., for andre 20 pCt., for andre 15 pCt. og for andre 12 pCt. Jeg har nemlig paa denne Maade søgt at træffe Noget af den Betragtning, som den ærede Finansminister gjorde gjældende, at det var rimeligt og billigt, at de Blade, som voldte stor Uleilighed ved at udkomme oftere, ogsaa svare noget Mere, og at omvendt Blade, der udkomme sjældnere, fik en Lettelse i Betalingen; men istedetfor at gjøre det paa den Maade, at der opførtes en vis Pris for hvert Nummer, har jeg troet, at man burde holde sig til det, som ved Erfaringen har viist sig at være fornuftigt, nemlig at kræve en vis Procent af Prisen paa Udgivelsesstedet. Nu ligger det simpelt i Sagens Natur, at, fordi et Blad udkommer 14 Gange om Ugen, altsaa to Gange om Dagen, volder det ikke nødvendigt Postvæsenet den dobbelte Uleilighed mod et Blad, der udkommer kun 7 Gange, eller een Gang daglig, hvilket allerede ligger deri, at der er en Mangfoldighed af Postcontoirer ude i Landet, som kun een Gang om Dagen modtage Post, og saaledes paa een Gang modtage baade Morgen- og Aftenudgaven af denne Avis. Det er ogsaa klart, at den Avis, der udkommer een Gang om Ugen, ikke kan siges kun at volde Postvæsenet $\frac{1}{4}$ af den Uleilighed, som et Dagblad volder det. Det kan ikke udmaales saaledes nøiagtigt i Profer; men naar der opstilles en Scala omtrent som denne, vil den ærede Finansminister have den Fordeel, at de Blade, der udkomme hyppigt, betale meest, de, der udkomme sjældnest, betale mindst. Ved det, der er Reglen herhjemme, nemlig at en Avis udgives hver Dag — og det er ikke blot Reglen i Kjøbenhavn, men bliver det ogsaa nu i Provindserne — bliver man